

Az Úrnak való buzgó odaszánás fontosabb, mint a tanok – Zac Poonen

No Doctrine Is As Important As Fervent Devotion to the Lord by Zac Poonen

<https://www.cfcindia.com/wftw/no-doctrine-is-as-important-as-fervent-devotion-to-the-lord>

Pál apostol három éven keresztül volt Efézusban, éjjel nappal hirdetve az igét. (Ap.csel. 20.31). Ez azt jelenti, hogy az efézusi keresztyének sok száz igehirdetést hallottak Pál szájából. Láttak rendkívüli csodákat megtörténni az Úr által közöttük. (Ap.csel. 19.11). Közülük terjedt el Isten ígéje Kis-Ázsiának körülöttük lévő részére egy rövid két éves időszak alatt. Megtapasztalták az ébredést (Ap.csel. 19.10-19). Ők voltak az apostoli időkben minden gyülekezet közül a legkiválóbbak. Kétség nélkül ők voltak a legszellemibb gyülekezet is Kis-Ázsiában abban az időben. (Láthatjuk Pál efézusiaknak írt leveléből is, amiben nem a közöttük lévő hibákat korrigálta, hasonlóan ahhoz, ahogyan azt más gyülekezetek esetében tette, akiknek írt). Amikor azonban Pál elhagyta Efézust, figyelmeztette a véneket, hogy a dolgok rosszra fognak fordulni a következő nemzedék idején, a gyülekezet új vezetősége alatt. Megmondta nekik, hogy ragadozó farkasok fognak menni hozzájuk és közülük is támadnak emberek, akik fonák dolgokat fognak beszélni, és az Úr helyett maguk után vonják az embereket. (Ap.csel. 20.29-30).

Mindaddig, amíg Pál ott volt, a farkasok nem voltak olyan bátrak, hogy bemenjenek az efézusi hívók közé. Pál hűséges ajtónálló volt (Lásd Márk 13.34), aki szellemi hatalommal rendelkezett az Úrtól, mert felkenetése volt, félte Istent, az Úr javát kereste és nem a magáét. Ezenkívül elegendő szellemi megkülönböztető képességgel is rendelkezett ahhoz, hogy felismerje, az efézusi vének nem voltak jó szellemi állapotban. Előre látta, hogy a dolgok egyszer el fognak romlani, ha eltávozik közülük. Pál nem prófétált a véneknek arról, hogy pontosan mi fog történni Efézusban. Nem. Csak figyelmeztette őket. Nem kellett volna megtörténnie annak, amit előre megmondott, ha a vének megítélték volna magukat és megtértek volna.

Jónás egyszer megprófétálta Ninive pusztulását, de az nem történt meg, mert az emberek megtértek Ninivében. Az efézusi gyülekezet is elkerülhette volna azt a sorsot, amit Pál jövendölt, de sajnos az efézusi gyülekezet vezetőségének új nemzedéke sosem vette komolyan Pál figyelmeztetését és eltávolodtak az Úrtól. Az első század végén a harmadik nemzedék jutott hatalomra és a dolgok valóban rosszra fordultak. A tanításaik még mindig helyesek voltak és buzgók voltak a keresztyén munkában. Valószínűleg még egész éjszakai imaalkalmakat is tartottak és más speciális összejöveteleket, de a szellemi állapotuk olyan rossz volt, hogy az Úrnak panasza volt ellenük. Mi volt a bűnük? Elveszítették az Úrnak való odaszánásukat (Jel. 2.4-5).

Mit tanulhatunk az efézusi gyülekezet történetéből? Csak azt, hogy az Úrnak való odaszánás fontosabb, mint a tanok, és az igazi szellemi állapot egyetlen jele az, amikor

Jézus élete egyre inkább megnyilvánul a magatartásunkban, és ez csak az Úrnak való növekvő odaszánásunkból származhat.

Pál istenfélő ember volt, egy buzgó és hűséges apostol, aki az élete végéig odaszánta magát az Úrnak. Pál mindenhol figyelmeztette a hívőket, hogy a Sátán minden lehetőséget meg fog ragadni, hogy elfordítsa őket a „Krisztus iránti odaszánástól” (2 Kor. 11.3).

Az olyan témákban való tanításbeli hibák, mint a „vízben való bemelegítés”, vagy a „Szent Szellemben való bemelegítés” egyáltalán nem olyan veszélyesek, mint hogy valaki elveszítse a Krisztusnak való személyes odaszánását. Mégis úgy tűnik, hogy sok hívő nem fedezi fel ezt. Azt látjuk, hogy Pál is csak a saját nemzedékében szolgálhatta Isten tervét. Voltak, akik együtt éltek Pállal, mint Timótheus és magukba szívták Pál szellemét, önzetlenül odaszánva magukat Krisztusnak (Fil. 2.19-21), de más módon Pál sem adhatta tovább az ő szellemét még a hívők második nemzedékének sem az általa alapított gyülekezetekben.

-§-

Ez az írás - változtatás nélkül - szabadon terjeszthető a szerző nevének és a CFC honlapcímének megadásával: www.cfcindia.com

Fordította: Abonyi Sándor (<https://keskenyut.wordpress.com>)